

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobkyně: **M. B.**

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2020, č. j. JMK 135971/2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 25. 11. 2020 se žalobkyně domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností ze dne 25. 9. 2019, č. j. MMB/0401717/2019. Uvedeným rozhodnutím Magistrát města Brna podle ustanovení § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zamítl námitky žalobkyně proti záznamům bodů v registru řidičů a

potvrdil záznamy bodů provedené na základě v rozhodnutí vyjmenovaných oznámení Policie ČR.

2. Správní orgán pravého stupně vydal dne 24. 4. 2019 oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a vyzval žalobkyni k odevzdání řidičského průkazu. Žalobkyně podala dne 6. 5. 2019 námitky proti uvedenému oznámení a výzvě. Následně správní orgán prvního stupně zahájil řízení o námitkách a obstaral si ověřené kopie pokutových bloků. Prvostupňový správní orgán dále rozhodnutím ze dne 25. 9. 2019 zamítl námitky žalobkyně vůči záznamu bodů a tyto zároveň potvrdil. Hodnotil mimo jiné jak jednotlivá oznámení Policie České republiky, tak vyžádané kopie pokutových bloků. Odvolání žalobkyně proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí bylo zamítnuto žalovaným žalobou napadeným rozhodnutím.

II. Argumentace žalobce

3. Žalobkyně namítala, že se žalovaný nezabýval dostatečně předloženými důkazními prostředky a návrhy. Poukazovala na jí v žalobě připojená rozhodnutí jiných správních orgánů, jiných účastníků, ve skutkově obdobných věcech, z nichž vyplývá, že se správní orgány důsledně zabývaly jednotlivými bloky. Pokud se jeden správní orgán těmito bloky jako relevantním podkladem pro záznam bodů zabývá, není přiléhavé, aby totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně.
4. Dle žalobkyně pak nemohla být dostatečným důkazem pro záznam bodů do bodového hodnocení jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Správní orgán I. stupně měl toto oznámení vždy porovnat s předmětným rozhodnutím (pokutovým blokem), kterého se týkalo, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. Žalobkyně respektuje názor správního orgánu, že rozhodnutí vydávané v blokovém řízení a blokové řízení samotné jsou velmi specifickým druhem řízení, ovšem toto konstatování nemůže omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu zákonem kladených požadavků na takovýto druh rozhodnutí. Žalobkyně k podané žalobě příkladmo přiložila pokutové bloky (nemající přímou souvislost s nyní projednávanou věcí), a to konkrétně blok série HG/2014 - číslo bloku G 1498901 a blok série GF/2013 - číslo bloku F 0832677, které dle jejího názoru nesplňovaly dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu; a dále pokutový blok série FC/2013 - číslo bloku C1404971, ve kterém dle žalobkyně naopak byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky. Žalobkyně také považovala za nesprávnou argumentaci žalovaného, že by žalobkyně svým podpisem dala souhlas s tímto druhem projednání a stvrdila správnost takového rozhodnutí. Dle názoru žalobkyně není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.
5. Žalobkyně dále vyjmenovala případy, kdy podle jejího názoru pokutový blok nemůže být způsobilým podkladem pro záznam bodu do bodového hodnocení řidiče, v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti přestupkové jednání nevyplývá z popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“, v případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem není dostatečným popisem přestupku formát „telefonování za jízdy aj.“ z rozhodnutí musí být zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání

přestupku dojít, údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.

6. Žalobkyně dále napadla jednotlivé pokutové bloky ze dne 17. 9. 2019, 26. 4. 2018, 4. 10. 2017, 23. 8. 2017 a 17. 3. 2017. Namítala pochybení v jednotlivých kolonkách pokutových bloků.
7. Žalobkyně tedy zpochybňovala způsobilost jednotlivých pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidiče (žalobkyně), neboť v daném případě přestupky nebyly vůbec vymezeny jako konkrétní a individualizované jednání. Dle žalobkyně tak nebylo bez důvodných pochybností patrné, komu, kdy a kde, potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, kdy tento nedostatek nebylo možno zhojit připuštěním strohých a zkratkovitých formulací tak, jak Nejvyšší správní soud vyslovil v rozhodnutí ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39. Závěrem proto žalobkyně navrhla, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu projednání a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobkyni náklady soudního řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný nesouhlasil s uplatněnými žalobními námitkami, které považuje za nedůvodné. Odkázal na skutkové a právní závěry uvedené v žalobou napadeném rozhodnutí.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou. Vzhledem k tomu, že žalobkyně i žalovaný výslovně souhlasili s projednáním věci bez nařízení jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.
10. Při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel soud dle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Žalobkyně učinila předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhla celkového počtu 12 bodů a v důsledku toho byla ve smyslu ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušným správním orgánem vyzvána k odevzdání svého řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).
12. Krajský soud v této souvislosti na úvod podotýká, že je třeba striktně rozlišovat mezi správními řízeními o jednotlivých přestupcích a mezi řízeními o námitkách proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. Pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti

silničního provozu je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání skutečně jeho pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro takový záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, apod. Takto vymezenému předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění, z čehož je nutno vycházet i při podání opravného prostředku a formulování jednotlivých námitek.

13. Jak Nejvyšší správní soud uvedl již ve svém rozhodnutí ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, „V námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Oproti tomu v řízení o přestupku, resp. v eventuálně podaných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku, lze např. namítat, že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem. [...] Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“ – pozn.: zvýraznění podtržením doplněno krajským soudem.
14. K námitce, že odvolací orgán zcela ignoroval předložené důkazní prostředky a návrhy Krajský soud v Brně uvádí, že odvolání žalobkyně bylo toliko blanketní a přes výzvu správního orgánu nebylo doplněno. Žalobkyně nijak blíže neuvedla, jaké jí předložené důkazní prostředky a návrhy měl odvolací správní orgán ignorovat. Uvedená námitka proto není důvodná. Žalobkyně dále namítala, že v obdobných věcech panuje ustálená správní praxe spočívající v zabývání se kvalitou a formální správností jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních. K tomu Krajský soud Brně uvádí, že pokutové bloky byly správním orgánem vyžádány a hodnoceny. Rovněž žalovaný posoudil obsah pokutových bloků, jak vyplývá ze strany 3 žalobou napadeného rozhodnutí. Jak uvedl Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 4. ledna 2012 č. j. 3 As 19/2011-74, ne každé zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (shodně též rozsudek ze dne 8. listopadu 2017 č. j. 10 As 3/2017 - 34).

15. Jak vyplývá z výše uvedeného, správní orgány obou stupňů se v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů zabývají pouze způsobilostí podkladů pro záznam, tj. zda existuje způsobilý podklad pro záznam ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu (v daném případě způsobilé pokutové bloky), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu. Správní orgány obou stupňů jsou tedy v řízení o námitkách vázány rozhodnutími o tom, že byl spáchán přestupek a kdo za něj odpovídá, a nejsou oprávněny přezkoumávat tato rozhodnutí v blokovém řízení z hlediska jejich zákonnosti [srovnej též § 57 odst. 1 písm. c), větu za středníkem, zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“)]. Přezkum zákonnosti rozhodnutí lze provést pouze v rámci řízení, v jehož průběhu byla rozhodnutí vydána. Nevyužije-li účastník řízení řádných opravných prostředků, či se jich v případě blokového řízení o své vůli vzdá, případně v řízení o mimořádných opravných prostředcích nedojde k odstranění pravomocného rozhodnutí, nelze se námitkami nezákonnosti rozhodnutí zabývat v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011 - 87 a ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, a sice že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje.
16. K obecným tvrzením žalobkyně, jaké náležitosti by mělo mít rozhodnutí vydané v blokovém řízení (kdy na konkrétních příkladech poukázala zejména na obecné vady týkající se popisu přestupkového jednání v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti, zákazu držet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem, i ve vazbě k definici místa a času spáchání přestupku a ve vazbě na čitelnost údajů v pokutovém bloku uváděných), krajský soud konstatuje, že tímto způsobem vedená argumentace nemá žádnou přímou souvislost a vazbu na jednotlivé pokutové bloky žalobkyně vydané k jí spáchaným jednáním, tj. jedná se o argumentaci a obecné polemiky nesouvisející s nyní projednávaným případem. Krajský soud zároveň na tomto místě doplňuje, že otázky řešené shora již byly předmětem posuzování v řadě rozhodnutí správních soudů (ve věcech, v nichž jako zástupce žalobců vystupuje totožný původní právní zástupce žalobkyně sepisující unifikovaná, v základu se shodující podání), a to např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2015, č. j. 6 As 191/2015 - 41, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 7. 2015, č. j. 30 A 16/2015 - 60, v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016 - 47, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 3. 2016, č. j. 10 A 150/2015 - 35, či např. též v rozsudku zdejšího krajského soudu ze dne 22. 9. 2016, č. j. 29 A 123/2016 - 78 (všechna rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz).
17. Ke konkrétním námitkám žalobce vzneseným k jednotlivým pokutovým blokům pak krajský soud předně odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu, který již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, uvedl, že „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné

je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil“.

18. Žalobkyně poukazovaný pokutový blok ze dne 17. 9. 2019 nebyl podkladem pro provedení předmětného záznamu bodů v registru řidičů žalobkyně. Uvedené konkrétní námitky jsou tedy pro věc irelevantní.
19. V pokutovém bloku ze dne 26. 4. 2018 je v kolonkách 1-4 zcela dostatečně identifikována žalobkyně svým jménem, příjmením, adresou trvalého pobytu, číslem občanského průkazu, který sloužil k ověření její totožnosti a datem narození. V kolonce číslo 5 - popis skutku je zcela dostatečným způsobem uvedena doba spáchání přestupku označením data a přesného času. Pokud jde o místo spáchání přestupku, je zde zcela dostatečně uvedeno, že se jednalo o dálnici D46 v 35. km směr Olomouc, z pokutového bloku vyplývá dostatečný popis přestupkového jednání, včetně jeho propojení s povinností stanovenou zákonem, která byla porušena (překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené dopravní značkou mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h, dovolená rychlost 110 km/h, naměřená rychlost o 131 km/h, rychlost po odečtu 127 km/h; porušení ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 citovaného zákona). Uvedený popis přestupku je dostatečně konkrétní. V kolonce číslo 7 je potom jednoznačně uvedena forma zavinění. V kolonce číslo 8 pokutového bloku je jednoznačně uvedena také výše uložené pokuty, jak číslovkou, tak slovy, v následujících kolonkách je rovněž zřejmé místo vydání bloku (na místě spáchání přestupku dálnice D46) je uvedeno datum a je zde dostatečně označena oprávněná osoba s uvedením hodnoty, funkce, služebního čísla, podpisu, razítka úředního orgánu a je zde podpis žalobkyně.
20. V pokutovém bloku ze dne 4. 10. 2017 je žalobkyně opět jednoznačně identifikována způsobem jako v předchozím pokutovém bloku. Pokud jde o popis skutku, čas, místo, způsob spáchání, označení přestupku a formu zavinění, rovněž i v tomto případě se jedná o zcela dostatečné údaje, kde je uvedeno, že přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu byl žalobkyní spáchán v Brně na ulici Hvězdoslavova v 8 hodin 55 minut, přičemž se jednalo o rychlou jízdu v obci nad zákonem stanovené limity, překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpise v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h, přičemž je stanovena dovolená rychlost 50 km/h, naměřená rychlost byla 66 km/h, po odečtu odchylky 63 km/h a došlo k porušení povinnosti podle ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Rovněž i v tomto pokutovém bloku je zcela zřetelná výše uložené pokuty označená jak číslovkou, tak slovně. Z dalších částí pokutového bloku jednoznačně vyplývá, že je zde zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno, datum, je zde označení identifikačního čísla policisty, pokutový blok obsahuje razítko, podpis jednatelce policisty i žalobkyně.
21. V pokutovém bloku ze dne 23. 8. 2017 je žalobkyně rovněž jednoznačně identifikována obdobně jako v předchozím případě, je zde uveden v dostatečném rozsahu popis skutku časem, místem a způsobem spáchání, z něhož vyplývá, že žalobkyně dne 23. 8. 2017 ve 12:00 hodin na ulici Veveří v Brně porušila ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu tím, že za jízdy držela v ruce hovorové zařízení, čímž došlo ke spáchání

přestupku podle ust. § 125c odst. 1, písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Z pokutového bloku je rovněž zřejmá forma zavinění a celková výše uložené pokuty označená jak číselně, tak slovy. Na pokutovém bloku je zcela jasně uvedeno místo vydání, den a jednájící úřední osoba je zde označena příjmením, služebním číslem, hodností, je zde i její podpis, včetně podpisu žalobkyně.

22. V pokutovém bloku ze dne 17. 3. 2017 je žalobkyně jednoznačně identifikována jménem, příjmením, rodným číslem, adresou a čísly průkazů, které předložila k ověření její totožnosti, Přestupkové jednání, jeho doba, místo a popis je dostatečně na pokutovém bloku uvedeno tak, že žalobkyně dne 17. 3. 2017 v 12:10 hodin v Brně-Žabovřeskách na ulici Hradecká za jízdy držela v ruce hovorové zařízení, čímž došlo k porušení povinnosti ve smyslu ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, dopustila se přestupku podle § 125 c odst. 1, písm. f) bod 1 tohoto zákona, přičemž v pokutovém bloku je dále také jednoznačně uvedena výše pokuty jak číslovkou, tak slovy. Pokutový blok obsahuje místo a datum vydání, služební číslo oprávněné úřední osoby, její podpis, datum a podpis žalobkyně.
23. Soud dospěl ke shodnému závěru jako správní orgány, že shora poukazované pokutové bloky jsou způsobilé k zápisu do bodového hodnocení řidiče – žalobkyně.
24. V duchu výše citované judikatury Nejvyššího správního soudu (srovnej především rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, a z něj vycházející rozsudek ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39), z níž vyplývá, že pro způsobilost rozhodnutí postačuje jistá zkratkovitost při popisu přestupkového jednání a odkaz na zákonné ustanovení a další, tak krajský soud v nyní projednávaném případě posuzoval obsah předmětných pokutových bloků a dospěl k závěru, že zápisy uvedené na sporných pokutových blocích jsou čitelné a zcela srozumitelné.
25. Na základě uvedeného krajský soud činí ve shodě s žalovaným závěr, že prověřením uvedených pokutových bloků bylo zjištěno, že body do bodového hodnocení řidiče (žalobkyně) byly zaznamenány na podkladě existujících rozhodnutí vydaných v blokovém řízení, které byly zcela způsobilým podkladem pro záznam bodů v souladu s ustanovením § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu. Jak ostatně sama žalobkyně namítala v podané žalobě, z rozhodnutí musí být patrný údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, musí být uvedeno, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Všechny tyto údaje jsou přitom z předmětných pokutových bloků jednoznačně určitelné a zřejmé.
26. K žalobkyní uplatněné námitce, že není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, po kterém nelze požadovat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu, krajský soud doplňuje, že je to osoba přestupce (zde žalobkyně), kdo dal svým podpisem na příslušném pokutovém bloku souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení. Pokud tedy žalobkyně s čímkoli v rámci blokového řízení ohledně příslušných přestupků nesouhlasila, měla požadovat, aby o nich bylo rozhodnuto ve správním řízení. Pokud se žalobkyně zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě na místě nebránila, což jsou ostatně podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení, pak nebylo sporu o tom, že došlo k porušení povinnosti při provozu na

pozemních komunikacích. Jak již bylo výše uvedeno, řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku. Žalobkyně by musela namítat pochybení natolik závažná, že by jednotlivá bloková rozhodnutí nebylo možné vůbec použít jako způsobilý podklad pro záznam bodů, což se v dané věci nestalo. Po přezkoumání jednotlivých pokutových bloků dospěl žalovaný i soud k závěru, že jsou jednoznačné a srozumitelné.

27. Žalobkyně v samém závěru žaloby zmínila bez konkrétních výtek rovněž pokutový blok z 25. 5. 2017. V tomto pokutovém bloku je rovněž dostatečně přesně uvedeno konkrétní jednání žalobkyně (dne 25. 5. 2017 porušila povinnost stanovenou v § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. tím, že překročila nejvyšší povolenou rychlost mimo obec - povolená rychlost 90 km/h, zjištěná rychlost po odečtu 111 km/h).
28. Krajský soud tedy závěrem shrnuje, že v daném případě byly jednotlivé záznamy v registru řidičů provedeny vždy v souladu s konkrétním způsobilým podkladem (pokutovým blokem) a počet připsaných bodů v jednotlivých případech odpovídá popsanému jednání bodového hodnocení obsaženému v příloze k zákonu o silničním provozu.

V. Závěr a náklady řízení

29. Krajský soud na základě všech výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
30. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Krajský soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 22. 6. 2022

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu